

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221010780
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2221010780.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 08.04.2022, sp. zn. 4T/100/2021-308, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.02.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 08.04.2022, sp. zn. 4T/100/2021-308 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 02.10.2020 v čase o 16:30 hod., po ceste 1/63 v smere od Bratislavy na Dunajskú Stredú, pri križovatke s cestou III/1418 na 45,1 km, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Amarok, EČV: C., kde pri odbočovaní doľava smerom na Dunajskú Stredú nedal prednosť v jazde a ohrozil vodiča motocykla D. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. D., B. XXXXX/XX, ktorý viedol motocykel zn. BMW evidenčného čísla ZA-BAVA1, a ktorý v tom čase viedol motocykel po ceste 1/63 smerom na Bratislavu, tomuto vošiel do jazdnej dráhy a vytvoril mu náhlu a nepredvídateľnú prekážku, v dôsledku čoho došlo k ich zrážke, pričom pri tejto nehode došlo k zraneniu vodiča motocykla D. D. E., ktorý utrpel akútny subdurálny hematóm parieto-okcipitálne vľavo, subdurálny hematóm parieto-okcipitálne vpravo, subdurálny hematóm v oblasti falx cerebri, s následným rozvojom pouřazového edému mozgu, vyvinula sa u neho frustrná kvalitatívna porucha vedomia s ľahkou pravostrannou zánikovo-iritačnou hemiparézou a prefrontálny syndóm, stav po zavedení a extrahovaní snímača intrakraniálneho tlaku, zlomeninu sánky azygomatiko - maxilárneho komplexu vpravo, hemosinus maxilárnej dutiny bilat., fraktúru ľavej maxilárnej dutiny ventrálne, obojstrannú fraktúru dorzálnych častí maxilárnej dutiny so zasahovaním do pravej orbity, zlomeniny etmoidálnej kosti so zasahovaním do mediálnej časti ľavej očné s rozvojom periokulárneho hematómu vľavo, impresívnu zlomeninu čelovej kosti vpravo s vpáčením kostných fragmentov do čelovej dutiny, zlomeninu osi sphenoidale, zlomeninu nosových kostí, kontúziu pľúc obojstranne, tržno-zmliaždenú ranu pravého predkolenia, následkom poranenia mozgu sa u poškodeného vyvinula tiež frustrná kvalitatívna porucha vedomia s ľahkou pravostrannou zánikovo-iritačnou hemiparézou, taktiež pouřazový psychosyndróm, s predpokladanou dobou liečby 3 mesiace, počas ktorej doby bol závažným spôsobom sťažený obvyklý spôsob jeho života, ktorým konaním obvinený porušil ustanovenie § 19 ods. 4 v spojení s ustanovením § 137 ods. 1 písm. c), písm. h) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Za to ho súd prvého stupňa odsúdil podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 49

odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu súd prvého stupňa výkon uloženého trestu podmienične odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu súd prvého stupňa uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodeným: Sociálna poisťovňa, a. s., pobočka Bratislava, Záhradnícka ul. 31, 829 02 Bratislava vo výške 752,80 Eur a Union zdravotná poisťovňa, a. s., Karadžičova ul. 10, 814 53 Bratislava vo výške 4.066,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie podaním zo dňa 19.04.2022, a to proti výroku o treste. Prokurátor sa podaním zo dňa 08.04.2022 vzdal práva na podanie odvolania.

Podaním zo dňa 09.06.2022, doručeným prvostupňovému súdu dňa 16.06.2022 obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

Výrok o treste považuje za neprimeraný a odporujúci zásadám na ukládanie trestov.

Obžalovaný od začatia trestného stíhania nepopiera spáchanie skutku, jeho spáchanie priznal, poškodenému poskytol prvú pomoc, aktívne spolupracoval s OČTK a aktívne sa informoval o zdravotnom stave poškodeného. Svoje konanie úprimne oľutoval a poškodenému sa niekoľkokrát ospravedlnil.

Obžalovaný už v prípravnom konaní nahradil poškodenému ním uplatňovanú škodu, pričom dňa 08.07.2021 s ním uzatvoril písomnú dohodu – zmier.

S uložený trestom zákazu činnosti sa nemožno stotožniť. Súd mal prihliadnuť na zásadu personality trestu a s poukazom na okolnosti na strane obžalovaného a celého skutku, neukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ale aby mu uložil trest odňatia slobody s podmieničným odkladom s dlhšou skúšobnou dobou, príp. aby mu popri treste odňatia slobody uložil iný alternatívny trest.

Obžalovaný pri výkone svojej pracovnej činnosti nevyhnutne potrebuje vodičské oprávnenie a jeho strata ovplyvňuje množstvo ďalších osôb. Obžalovaný podniká v oblasti stavebníctva, riadi skupiny pracovníkov, ktoré sú umiestnené po celom území Bratislavského a Trnavského kraja. Pre ich koordináciu, kontrolu ako aj zásobovanie materiálom, ktorú činnosť zabezpečuje obžalovaný, je nevyhnutné vodičské oprávnenie. Obžalovaný zabezpečuje materiálne a personálne zabezpečovanie týchto pracovných skupín a prideľuje im prácu, pričom pri tom je nevyhnutné presúvanie sa motorovým vozidlom. Z tohto dôvodu nemôže obstať argumentácia súdu prvého stupňa, že na tento účel môže obžalovaný využiť manželku, ktorá je u neho zamestnaná.

Cca 20 zamestnancov je závislých na podnikateľskej činnosti obžalovaného, pričom v prípade straty vodičského oprávnenia obžalovaným by boli ohrozené aj príjmy osôb, ktoré pre obžalovaného pracujú. Normy trestného práva neobsahujú kogentné ustanovenia, podľa ktorých by bolo povinnosťou pri dopravných nehodách ukladať trest zákazu činnosti. Neuložiť trest zákazu činnosti páchatelovi trestného činu na úseku dopravy, ktorým bolo spôsobené ublíženie na zdraví je možné v prípadoch hodných osobitného zreteľa, najmä s poukazom na osobu páchatel'a, uveriteľnú ľútosť, pomoc poškodenému a pod. (uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/126/2020 z 12.10.2021 a uznesenie NS SR sp. zn. 2To/86/2019 zo dňa 23.10.2019).

Obžalovanému po skutku nebol zadržaný vodičský preukaz a od skutku uplynula doba viac ako rok a pol, počas ktorej obžalovaný viedol motorové vozidlo, čím sa znižuje potreba ukládania trestu zákazu činnosti v súčasnosti. Obžalovaný sa skutku dopustil nedbanlivostným konaním.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám.

Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora a obhajcu obžalovaného. Obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastnil, podaním zo dňa 08.02.2023 súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že na strane obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Pri použití § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 1 roka, výkon ktorého podmienenečne odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Vzhľadom na charakter páchanej trestnej činnosti, pri ktorej síce ide o nedbanlivostný trestný čin, avšak vzhľadom na spôsobený následok súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu taktiež na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov. Súd sa nemohol stotožniť s názorom obhajoby o neuložení trestu zákazu činnosti vzhľadom na postavenie obžalovaného, ktorý je konateľom firmy, keďže obžalovaný nie je vodič z povolania, ktorý ku svojej práci každodenne potrebuje vodičské oprávnenie, ale vedie svoju firmu, má svojich zamestnancov, ktorí taktiež disponujú s vodičskými oprávneniami. Vzhľadom na následky, ktoré boli spôsobené predmetnou trestnou činnosťou, súd preto dospel k záveru, že u obžalovaného je na mieste uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ako to ukladá zákon v § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom správne vyhodnotil neexistenciu priťažujúcej okolnosti. Prvostupňový súd taktiež správne prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj na okolnosti na strane páchatel'a a vyhodnotil, že trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov je pre obžalovaného trestom zákonným a spravodlivým. Majúc na zreteli účel trestu, odvolací súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto uložený trest za primeraný a zákonný a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Podstatou odvolacích námietok obžalovaného bola skutočnosť, že prvostupňový súd uložil obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Uloženie tohto trestu považuje obžalovaný za neprimerané, pričom poukázal na svoj postoj k spáchanej trestnej činnosti (priznanie sa a úprimné oľutovanie trestného činu, poskytnutie prvej pomoci poškodenému, informovanie sa o jeho zdravotnom stave, ospravedlnenie a nahradenie škody) a dopadmi výkonu tohto trestu na jeho podnikateľskú činnosť, ktorá je spojená na dennej báze s riadením

motorového vozidla (riadenie a kontrola pracovnej činnosti zamestnancov), pričom na výkon jeho podnikateľskej činnosti je napojených asi 20 zamestnancov.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

Ako vyplýva z § 61 ods. 2 Trestného zákona ukladanie trestu zákazu činnosti (v súvislosti s vedením motorového vozidla) nie je obligatórne, ale predstavuje možnosť súdu jeho uloženia v prípadoch, kedy to uzná za vhodné a účelné. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti viesť motorové vozidlo, napr. ak vodič motorového vozidla opakovane porušuje dôležité pravidlá cestnej premávky.

V rámci osoby obžalovaného je nevyhnutné zohľadniť, že už pred spáchaním stíhaného skutku bol opakovane postihnutý za viaceré priestupky na úseku cestnej premávky a napriek uloženým sankciám v tomto prípade opätovne porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke, v dôsledku čoho poškodenému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, ktorá bola spojená s niekoľko mesačným závažným sťažením jeho obvyklého spôsobu života. Z tohto dôvodu bolo nevyhnutné obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ako správne učinil prvostupňový súd. Na druhú stranu prvostupňový súd rovnako zohľadnil všetky skutočnosti, na ktoré obžalovaný poukázal aj v podanom odvolaní, a to pri uloženej výmere tohto trestu. Trest zákazu činnosti možno uložiť na dobu 1 – 10 rokov, pričom súd prvého stupňa tento trest obžalovanému uložil na samej dolnej hranici, keď zohľadnil odstup času od spáchania stíhaného skutku, osobu obžalovaného a jeho postoj k trestnej činnosti, ako aj výkon jeho podnikateľskej činnosti. Je potrebné si uvedomiť, že trest je aj ujmu na právach obžalovaného, a túto ujmu musí obžalovaný aj pociťovať, inak nemožno hovoriť o účelnosti uloženého trestu. Je na obžalovanom, aby počas výkonu trestu zákazu činnosti našiel alternatívne spôsoby, aby mohol pokračovať v podnikateľskej činnosti, pričom v tomto kontexte je nevyhnutné zohľadniť, že jej výkon nie je obžalovanému uložením tohto druhu trestu priamo znemožnený (ako napr. v prípade vodiča z povolenia).

Odvolačný súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu, a preto odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

Napadnutý rozsudok je vo výroku o treste plne v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.